

Чика Фјодор, пас и мачка, Едуард Успенски

Ово је књига о једном дечаку који се зове Фјодор, али га зову чика Фјодор јер је много паметан и већину тога зна сам да уради. Он не иде у школу и мени је било чудно што је тако самосталан, јер деца која не иду у школу, нигде не иду без неког одраслог. Нека не знају ни пертле да вежу. Али добро, ово је књига, а у књигама је све могуће.

Једног дана чика Фјодор је побегао од куће јер му мама није дала да задржи мачка кога је упознао на прозору док је јео сендвич. Он је много волео животиње, и између родитеља и мачка, изабрао је мачка. Кренули су на пут, нашли једну сеоску кућу и у њој почели да живе. Срели су и куче које је било мокро, прљаво и чупаво, па је чика Фјодор одлучио и њега да удоми. Његови љубимци су знали да причају људским језиком. То их је научио један професор који се бавио изучавањем језика животиња, јер су они пре били његови љубимци. Мислим да би било баш занимљиво када бисмо разумели шта животиње причају.

Једна од првих жеља чика Фјодоровог мачка била је да добије презиме и смислили су Морнаревић. Зато ћу га и ја тако звати. Пас је добио име Шарих. Пошто су се они тек доселили у ту кућу, нису имали пара па су одлучили да нађу закопано благо. Отишли су у шуму, дуго копали и најзад нашли благо. Поделили су га тако да је свако добио једнак део. Свако је могао да купи шта жели за себе. Фјодор је купио трактор. Морнаревић краву, а пас Шарих је купио ловачку торбу и све што му је потребно за лов. Свако од њих је сада имао посао и од тога су живели.

У селу је био и један поштар који се звао Пећкин. Преко њега је чика Фјодор слао писма родитељима. Једног дана они су ставили оглас, да траже свог сина и понудили награду за оног ко га нађе. Поштар Пећкин је видео тај оглас и јавио његовим родитељима, који су одмах дошли. Морнаревић и Шарих су остали у кући на селу, да би бринули о другим животињама које су имали, а чика Фјодор их је посећивао са родитељима

Мени се свидео крај књиге јер су опет сви живели заједно. Није ми било лепо кад мали дечак живи сам, без маме и тате. Ову књигу бих препоручила зато што показује да свађа са родитељима може да се реши, и никада не треба бежати од куће.

Нађа Анђеловић ППЗ

ОШ,, Веселин Маслеша“

Кумодрашка 72, Београд

Љиљана Петровић, професор разредне наставе